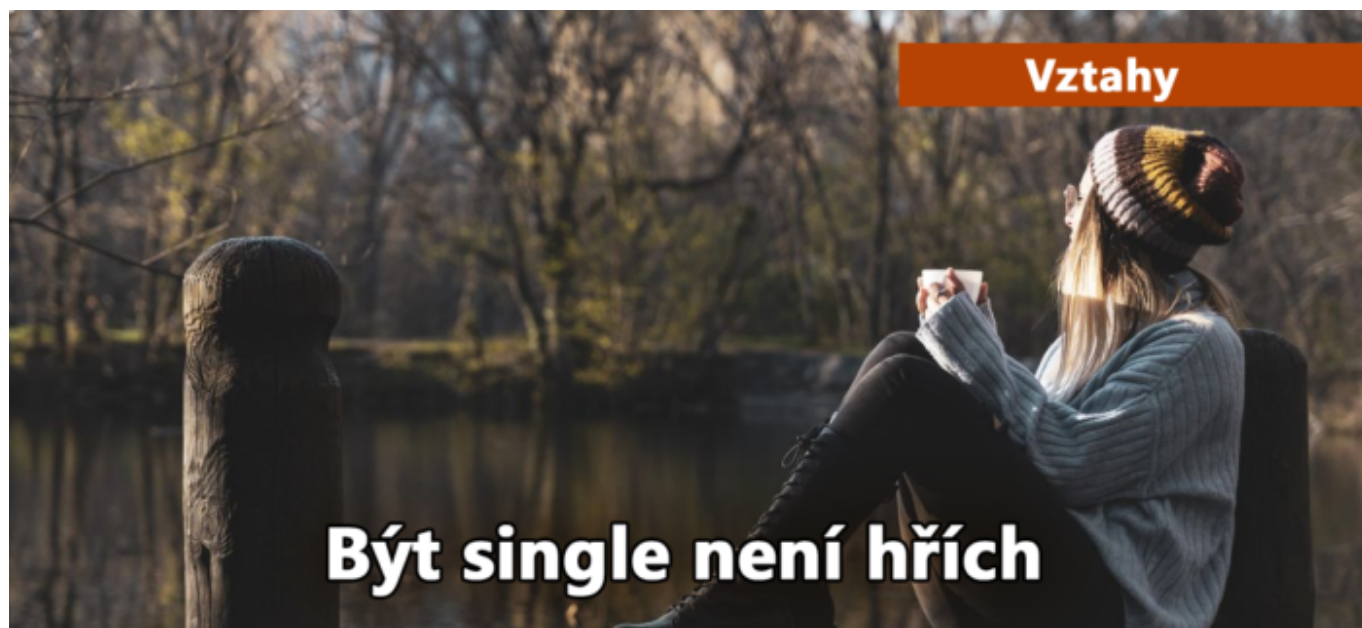

Vztahy: 66. Být single není hřích

Vztahy

Být single není hřích

Před několika měsíci jsem jela na sedadle spolujezdce v pohřebním voze z pohřebního ústavu na hřbitov, abych sloužila na pohřbu jednoho člena sboru. Řidič se mě laskavě zeptal: Kde jsem studovala, jak dlouho jsem kazatelkou a jestli jsem vdaná a mám děti.

Když jsem řekla, že vdaná nejsem, opatrně odpověděl: „Nebude vám vadit, když se zeptám? Svobodná kazatelka - to je přece něco docela jiného, ne?“

Zasmála jsem se a řekla: „Myslím, že ano!“.

Měl pravdu. Podle svých zkušeností jsem znala jen málo kazatelek a ještě méně těch, které byly svobodné. Souzněla jsem s tím, co říkal (je to jiné!), a ocenila jsem jeho jemnou upřímnost. Po tomto rozhovoru jsem začala vážně přemýšlet o tom, co to znamená být svobodnou kazatelkou a

křesťankou.

Svobodný život jako legitimní cesta

Věřím, že být svobodný je pro křesťana legitimní cesta. Není to proto, že bych byla rozčarována z manželství jako konceptu, ani ho nepovažuji za zastaralé a ze své podstaty sexistické. Nemá to nic společného s nějakým odporem k mužům nebo s nějakou seznamovací zátěží.

Když už, tak staré známosti vnímám jako příležitost, při níž jsem se o sobě dozvěděla víc, a historiky z prvního rande jako zábavné anekdoty. Věřím, že manželství je Božím dílem stvořeným pro lidský rozkvet a věrný život. Jen také věřím, že to není jediný způsob, jak být věrným následovníkem Krista.

Na vysoké škole (a někdy i dnes) jsem často dostávala otázku, jak mohu být kazatelkou, když hlavou domácnosti má být můj manžel. Jednou se mě spolustudent zeptal, jak mohu být kazatelkou, když duchovním vůdcem má být můj manžel, a já mu odpověděla: „A co když se nevdám?“ Nevěděl, jak odpovědět.

„Když se manželství předpokládá jako nejpožehnanější a nejvěrnější cesta, ti, kteří takovou cestu nenásledují, mohou být považováni za vybočení z normálu.“

Nevyčítám mu, že nevěděl, co říct, protože jako studenti malé křesťanské vysoké školy jsme tuto vodu pili. Chápu otázku, když tazatelé byli vychováni v komplementárních rodinách a stále se k tomuto modelu manželství hlásí (i když to není jediný způsob, jak chápat biblické učení o manželství).

Nicméně to, že se předpokládalo, že se vdám, mě vždycky zarazilo. Když se manželství předpokládá jako nejpožehnanější a nejvěrnější cesta, ti, kteří takovou cestu nenásledují, mohou být považováni za vybočení z toho, co je dobrý a věrný život.

Svobodný život v Písmu

Málokdy jsem slyšela baptisty zdůrazňovat skutečnost, že Ježíš se nikdy neoženil. Důkazů, které by naznačovaly, že se Ježíš někdy oženil, je v novozákonních studiích málo, a to navzdory populárním románům, které Ježíšovi přisuzují manželku.

Dále, v roce 2012 harvardská profesorka Karen Kingová prezentovala na papyru ze čtvrtého století zmínku o tom, že Ježíš mluvil o své ženě. To podnítilo nový zájem o možnost, že Ježíš byl ženatý. O tomto objevu dokonce informovala [stanice NPR](#).

Tento dokument ze čtvrtého století, který se zmiňuje o tom, že si Kristus vzal manželku, však pravděpodobně vypovídá více o debatách rané církve o manželství a sexualitě než o Ježíšově rodinném stavu. Skutečnost, že se současní křesťané touto možností nadchli, vypovídá spíše o našem

zmatku kolem manželství, svobodného života a sexuality než o reálné možnosti, že Ježíš byl někdy ženatý.

Ortodoxní křesťanství potvrdilo, že Ježíš byl svobodný. Pokud Ježíš žil svůj život svobodný, musí to církev považovat za legitimní cestu věrného života. Katolická církev již dlouho chápe, jakým darem je celibát pro církev, i když se možná trochu liším v názoru na předepisování manželství nebo svobodného života jakékoli osobě, včetně člena kléru. Protestanti se mohou z katolického závazku ctít svobodné laiky a duchovní něco naučit.

„Jestliže Ježíš žil svůj život svobodný, církev to musí považovat za legitimní cestu věrného života.“

Pavel se svobodou zabývá v 1. listu Korintským 7. Společenské prostředí korintského sboru je překvapivě podobné tomu, v němž nyní žijí Američané. Zejména otevřená sexuální otevřenost v korintském prostředí odráží tu naši. Sledování pornografie je považováno za mainstream a o „sexování“ se mluví jako o běžném jevu mezi těmi, kdo spolu chodí, zejména mezi mladšími lidmi.

Kyvadlem protikladným kulturní sexuální otevřenosti a nejistotě ohledně instituce manželství je předpoklad, že každá mladá křesťanka a mladý křesťanský muž jsou předurčeni k manželství.

Pavel povzbuzuje křesťany v Korintu, aby si uvědomili, že jedním ze způsobů, jak žít evangelium, jsou správné vztahy, včetně správných sexuálních vztahů. V kulturách, kde je účast na sexu a jeho sledování snadno dostupné, může být svobodný a celibátní život svědectvím o kontrakulturní výzvě evangelia. V protestantské evangelikální subkultuře, kde se manželství předpokládá, může být svobodný život prorockým svědectvím církve.

Pavel jasně říká, že být svobodný i ženatý je dar od Boha (1. Korintským 7,8). Těm, které Bůh povolal, aby zůstali svobodní, nebo těm, kteří jsou obdarováni svobodou, slouží toto obdarování jako svědectví o Bohu, který dává lidem jedinečné schopnosti sloužit druhým v lásce. Pavel povzbuzuje ty, kdo jsou svobodní, aby zůstali svobodní, pokud dokáží odolat touze po sexu, která je pro většinu lidí přirozená.

Pokud Pavel mluví převážně k těm, kteří ovdověli nebo se rozvedli, musí věřit, že Bůh může lidem na určitou dobu darovat nezadanost. Některým dal Bůh povolání být svobodnými na celý život, jiným jen na určitou dobu. Ať tak či onak, apoštol ji vnímá jako Boží dar a já jsem ji vnímala jako dar pro církev.

Církev jako rodina víry

Od chvíle, kdy jsem se před o něco více než rokem stala kazatelkou, mi to, že jsem svobodná, přináší příležitosti ke službě, a neslouží jako překážka ve službě. Jako svobodná kazatelka jsem viděla způsoby, jak lze svobodu od rodinných povinností využít ve službě sboru. Mé večery nejsou plné aktivit s dětmi, ani nemusím zajišťovat, abych trávila čas s manželkou, takže mám další čas na pomoc se službou ve sboru a účast na aktivitách. Ačkoli svobodní služebníci budou muset být obezřetní, aby se právem nestali přetíženými a nevyhořeli, jejich jedinečný život jim může poskytnout více času na

službu členům sboru.

Jako svobodná služebnice také zjišťuji, že jsem citlivá na to, jak svobodní lidé často cítí, že v církvi nezapadají do normy. Často jsem například naříkala nad tím, že zapalování adventního věnce mi připadá jako výsada vyhrazená vdaným (a obvykle s malými dětmi), a tak jsme letos s mým týmem pro plánování bohoslužeb požádali svobodnou osobu, aby jeden týden svíčky zapálila. Možná jsem byla jediná, kdo si toho všiml, ale pro mě to hodně znamenalo, když jsem viděla svobodného člověka, který tímto způsobem uvedl bohoslužbu.

Často mluvím se svobodnými ženami ve svém sboru o tom, jaké to je žít samy, jak se někdy cítíme osamělé a mimořádně opatrné. Jedné ženě v mém sboru, která žije sama, jsem doporučila poplašný systém. Přestože obě žijeme v bezpečných čtvrtích, tato další úroveň zabezpečení přináší klid, když žijete sama jako žena.

Žertovaly jsme o tom, že se chceme naučit plnit „mužské úkoly“ v domácnosti. My svobodné cítíme výzvu církve k vzájemné závislosti zvláštním způsobem. Jsem požehnána znalým a starostlivým výborem pro zařízení, z nichž mnozí mě naučili právě to, co uvádím do praxe ve sboru. Jsem vděčná za mnoho „maminek“, které mě kontrolují, když jsem nemocná.

Potřebujeme se navzájem. Potřebujeme společenství. Příliš často jsem slyšela svobodné lidi mluvit o sobě jako o břemenu (nebo o tom, že se nechtějí stát břemenem) pro druhé, ale ve skutečnosti jsem viděla svobodné lidi sloužit a nechat si sloužit způsobem, který je svědectvím o Kristově církvi. Starší svobodná žena se cítí jako vetřelec, když je požádána, aby se připojila k mladé rodině na velikonoční oběd. Rodina je však vděčná za příležitost požehnat spoluvěřící a za to, že jejich malé děti mají dalšího „dědečka a babičku“, kteří jim mohou předávat moudrost.

„Místní sbor je rodina víry, a to se týká i našich svobodných členů.“

Místní sbor je rodina víry, a to se týká i našich svobodných členů.

Rút a Naomi nám mohou sloužit jako příklad. Obě ovdovělé, zarmoucené a vystrašené, Rúť se svěřuje své tchyni, někomu, ke komu by již nemusela mít žádné rodinné závazky. Připoutává se k Naomi, aby obě našly spřízněného vykupitele, který by je zachránil před nouzí.

Ačkoli Naomi zpočátku protestuje, jde se svou snachou. Rúť je přítelkyní (doslovný význam jména „Rút“). I uprostřed zármutku a strachu mohou být svobodní lidé nositeli naděje pro druhé.

Praktické rady

Zde jsou uvedeny praktické kroky, jak by sbory mohly nahlížet na své svobodné členy a služebníky a zacházet s nimi jako s plnohodnotnými členy:

- Začleňte svobodné lidi do bohoslužeb, zejména do částí, které jsou obvykle vyhrazeny ženatým a vdaným.

- O svátcích nebo o kterékoli jiné neděli je pozvěte na oběd. Mnoho svobodných lidí trápí osamělost, zejména v době jídla.
- Zkontrolujte svobodné členy, když jsou nemocní. Zjistěte, zda mají dostatek jídla a léků nebo zda nepotřebují pomoc při cestě k lékaři. Pokud si zvyknete kontrolovat, když víte, že je někdo nemocný, může být ochotnější se ozvat dříve, než se rozkřikne, že je nemocný.
- Nemusíte vysvětlovat, proč jsou lidé svobodní. Tento bod možná nezní tak důležitě jako ostatní, ale je to jeden z těch, který svobodným lidem často způsobuje bolest, zejména těm starším. Pokud se vás někdo zeptá, proč je váš kazatel, kamarád nebo spolužák z nedělní školy svobodný, nemusíte uvádět důvod. Postačí prostě „nevím“ nebo dokonce „nejsem si jistý, zda nutně existuje nějaký důvod“. Možná k tomu není důvod. Může být. Ať tak či onak, nechte lidi mluvit za sebe.
- Ne u každého člověka a v každém okamžiku vypadá jeho svobodný život stejně. Nuancí si všimnete díky přátelství. Pro někoho je život o samotě osamělý. Jiným umožňuje svobodu, která může být příjemná a zároveň jim umožňuje být pohostinní vůči druhým bez omezení manželstvím a rodinou. Pro mnohé je to od obojího trochu.

Zde jsou uvedeny praktické kroky, které mohou svobodní křesťané podniknout, aby během svých svobodných let „neseděli na lavičce“, ať už jsou tato léta jakkoli dlouhá:

- Máte jedinečné příležitosti ke službě. Pečujte o ostatní svobodné lidi ve svém sboru. Pokud máte volný čas, využijte ho ke službě zaneprázdněné rodině. Pokud to umíte s dětmi, zeptejte se, zda byste mohli jeden večer pohlídat děti. Vnímejte tento čas, ať už je jakkoli dlouhý, jako požehnání, kterým může být pro církve.
- Nechte lidi, aby vám pomáhali. Je to svědectví o evangeliu. Pokud vám chce členka sboru přinést polévku, když máte chřipku, nechte ji, ať vám požehná. Pokud je to pro vás těžké, jste v dobré společnosti. Zjistil jsem, že mnoho lidí má problém nechat druhé, aby jim takto posloužili (zejména my, nezávislí Američané). Nedovolte, aby vaše touha po nezávislosti stála v cestě tomu, aby Bůh skrze někoho působil.
- Nespokojte se s tím. Ačkoli nemohu mluvit z vlastní zkušenosti, bylo mi řečeno a viděl jsem, že by bylo horší vzít si špatného člověka než se nikdy neoženit.
- Pro kazatelky: Pokud chcete chodit s někým, buďte opatrní a chraňte si své soukromí. Členové sboru investují do života svých kazatelů, protože své kazatele milují. Buďte obezřetní, když někoho představujete svému sboru. Středeční večere pravděpodobně není nejvhodnějším prostředím pro druhé rande. Pokud nechcete, nemusíte lidem, kteří se vás ptají, podrobně popisovat svůj seznamovací život. Každý má právo na určitou míru soukromí.
- Podělte se o svůj pohled na věc. Já jsem se podělila o svůj, ale ten je omezený už jen tím, že je to jeden z mnoha. Jak jsem řekla, existuje mnoho způsobů, jak být single.

Maddie Raricková

[Baptist News Global](#)

Maddie Raricková

Maddie Raricková slouží jako kazatelka baptistického sboru Meadow Oaks v texaském Templu. Raricková pochází z texaského Sugar Landu, vystudovala bakalářský obor křesťanských studií na *University of Mary Hardin-Baylor* a magisterský obor teologie na *Truett Seminary*. Poté byla vybrána, aby získala stipendium Parish Pulpit (Graduate Preaching) Fellowship na univerzitě ve skotském Edinburghu, kde získala magisterský titul z teologie.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)